

En dag i Bagaciu.

Regnvejr igen. Vi har måske haft nogle få timer uden regn, og i dag havde vi håbet på solskin. Men nej – kun regn. Luften var mild. Det var grødevejr. Og vi håbede, at vort arbejde også ville give grøde.

Tidligt denne morgen stod Holger og Laila ved landevejen for at opleve at køerne ville vise sig. Det havde de også gjort dagen før. Mon de ville opnå det i dag? De ventede og ventede. Sandheden blev de omsider bekendt med. På Sct. Georgsdag, den 24. april, kommer køerne på græs. Så beslutningen var let at tage - ikke vente, men gå med os andre til en dejlig morgenmad. Dog havde de fået en god oplevelse. For i ventetiden kom de ind i et privathjem og overværede fremstillingen af ost. Og efter spørgsmålet om det var en muh ost eller en mæh ost, fik de smagsprøven af en mæh ost.

Nana havde allerede været på arbejde fra klokken 7.30, for hun skulle hen til Rusalims kone og hjælpe hende med råd og vejledning, så dagligdagens morgenrutine kunne blive så god som mulig.

Klokken 9 kom vor dejlige tolk, Andrea. Gensynsglæden var stor. Hun ikke alene tolker, men tager på alle måder del i vores arbejde.

Arbejdsfordelingen denne formiddag:

Hold 1. skulle først træne med Rusalim og derefter besøge den fattige familie.

Hold 2. skulle besøge 3 klienter og høre, hvordan det gik dem. Og det føltes meget vigtigt for os, at give os tid til dem, så de fik indtryk af, at vi bekymrer os om dem.

Hold 3. skulle sørge for oprydning i butikken og efterse kørestole på plejehjemmet.

Jeg var på hold 2, så her følger referatet.

Vi gik til zigøjnerkvarteret, hvor der i et hus var to klienter. Rusalims mor og Rusalims søster.

Søsteren fik fortalt om sin helbredstilstand. Medicinen blev kontrolleret af sygeplejersken Bente, og de fik aftalt en tid hos psykoterapeuten, og endelig lovede hun at komme til gymnastik klokken 4 på plejehjemmet.

Rusalims mor var enormt ked af det af 2 grunde, Først på grund af sønnens sygdom, og så var hun bekymret for sig selv. Kunne hun blive boende? En kvinde i Rumænien har ikke retten til boligen, når manden dør.

Rusalims mor skulle med rullestolstaxi kørt af Poul Erik til gymnastik på plejehjemmet.

Næste besøg var Elza og hendes mand.

Elza græd meget, men smilet kom frem, da hun ved en gangstol og Ann-Maries hjælp kom op at stå og gik nogle få skridt. En aftale om besøg af psykoterapeuten kom i stand.

Så var det Petros tur.

Han havde et ønske, som vi kunne bringe videre til hollænderen, men vi kunne hjælpe Petro, mens vi var der.

Mellem klokken 13 og 14 var der frokost. Selv havde vi købt brød, ost, pålæg osv., så jeg så frem til en dejlig frokost. Den blev ikke så dejlig som forventet, for da vi fik maden frem, var smør, ost og pålæg stivfrossen. Heldigvis havde en morlille fra byen givet os 10 æg, og disse blev kogt i en el-kedel, da der ingen gryder var.

Butikken åbnede klokken 3, og folk kom igen, dog ikke så mange som den foregående dag.

Klokken 4 skulle gymnastikken begynde på plejehjemmet. Først var der kun 3, og den ene sagde, at hun ikke ville være med, for hun skulle tale med en sygeplejerske. Vi fik hende overtalt til at se på, og så endte det med, at hun blev den ivrigste deltager. Efter 10 minutter kom der flere, og alle snakkede, lo og morede sig. Den største glæde for mig var at se Rusalims mor smile og le. Det var den mor, der om formiddagen havde grædt og grædt. Hun ville med hjælp fra en kørestol selv gå hjem, så "taxamanden" fik ikke dette job igen.

At opleve mennesker, der befinder sig i en kulkælder forvandle sig til glade og positive mennesker er en kæmpe oplevelse.